

Να Γίνουμε η Νέα Ιερουσαλήμ

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Απ 3:12, 19:7, 21:2, 9-11, 22, 22:17

I. Για τη Χριστιανική ζωή και την εκκλησιαστική ζωή μας, χρειάζεται να έχουμε το όραμα της Νέας Ιερουσαλήμ—Απ 21:9-11:

- A. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η σύνθεση της θειότητας και της ανθρώπινης φύσης που αναμιγνύονται, συγκεράζονται, και οικοδομούνται μαζί ως μια οντότητα. Όλα τα συστατικά έχουν την ίδια ζωή, φύση, και σύσταση και, έτσι γίνεται (μορφώνεται) ο ένας συλλογικός άνθρωπος—Ιω 14:20, 23, Απ 21:2-3, 9-23.
- B. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η ολοκλήρωση του κεντρικού οράματος της οικονομίας του Θεού και η αποκορύφωση της θείας αποκάλυψης—Απ 21:2, 9-11:
1. Η Νέα Ιερουσαλήμ, η τελική ολοκλήρωση της Αγίας Γραφής, συμπεριλαμβάνει τον Θεό που γίνεται άνθρωπος και τον άνθρωπο που γίνεται Θεός στη ζωή και τη φύση αλλά όχι στη Θεότητα—Απ 21:2, 3:12:
 - α. Εν Χριστώ, ο Θεός έχει γίνει άνθρωπος για να κάνει τον άνθρωπο Θεό στην ζωή Του και τη φύση Του ώστε να μπορούν ο λυτρωτικός Θεός και ο λυτρωμένος άνθρωπος να αναμιχθούν, να συγκροτηθούν, μαζί για να γίνουν μια οντότητα—η Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 21:3, 22.
 - β. Τελικά, ο τριαδικός, αιώνιος Θεός θα γίνει η Νέα Ιερουσαλήμ που ενσωματώνεται με όλους μας, και εμείς θα γίνουμε η Νέα Ιερουσαλήμ μέσω της διαδικασίας της οργανικής σωτηρίας του Θεού—Ρωμ 5:10, Απ 3:12.
 2. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η σύνθεση των εκλεκτών, λυτρωμένων, αναγεννημένων, αγιασμένων, ανακαινισμένων, μεταμορφωμένων, συμμορφωμένων, και δοξασμένων ανθρώπων του Θεού, οι οποίοι έχουν θεοποιηθεί—Ιω 3:6, Εβρ 2:11, Ρωμ 12:2, 8:29-30:
 - α. Το να θεοποιούμαστε σημαίνει ότι συγκροτούμαστε με τον επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό ώστε να γίνουμε Θεός στη ζωή και τη φύση για να είμαστε η συλλογική Του έκφραση για μια αιωνιότητα—Απ 21:11.
 - β. Η θεοποίηση των πιστών είναι μια διαδικασία που θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ. Αυτή είναι η ύψιστη αλήθεια και το ύψιστο ευαγγέλιο—Ρωμ 1:1, 3-4, 5:10, Απ 21:2, 3:12.
 3. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι ο συλλογικός Θεάνθρωπος—η διεύρυνση, επέκταση, και έκφραση του Θεού—ο συλλογικός Θεός—Ρωμ 8:29, Εβρ 2:10-12, Απ 4:3, 21:10-11:
 - α. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η επέκταση και η έκφραση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού θεού με τον οικοδομημένο λαό Του—Απ 21:10-11.
 - β. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η μεγέθυνση και η επέκταση του Θεού, η έκφραση του Θεού στην αιωνιότητα, η οποία είναι ο συλλογικός Θεός—Γεν 1:1, Ιω 1:1, 14, Α΄ Κορ 15:45β, Απ 22:17.

II. Η Νέα Ιερουσαλήμ αποτελεί «τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου...την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ»—Απ 21:9-10:

- A. Ο απόστολος Ιωάννης είδε «την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ...ετοιμασμένη σαν νύφη κοσμημένη για τον άντρα της»—Απ 21:2:
1. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι νύφη, υποδεικνύοντας ότι δεν είναι υλική πόλη αλλά ένας συλλογικός άνθρωπος για την ικανοποίηση του Χριστού.
 2. Ως η νύφη, η γυναίκα του Αρνίου, η Νέα Ιερουσαλήμ είναι το αιώνιο όμοιο του Χριστού—Απ 19:7.
- B. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η τελική ολοκλήρωση του θείου ειδυλλίου—ένα παγκόσμιο ζευγάρι, «ένα αγαπημένο ζευγάρι αιωνίως»—Απ 22:17:

1. Το θέμα της Αγίας Γραφής είναι ένα θείο ειδύλλιο του παγκοσμίου ζευγαριού. Ο άνδρας είναι ο ίδιος ο Θεός, και η γυναίκα είναι ο εκλεκτός και λυτρωμένος λαός του Θεού—Ησ 54:5, Ιερ 2:2, 3:1, 14, 31:32, Ωσ 2:7, 19, Ιω 3:29, Β΄ Κορ 11:2, Απ 19:7.
2. Αυτό το θείο ειδύλλιο απεικονίζεται ποιητικά στο Άσμα Ασμάτων—Ασμ 1:2, 8:14:
 - α. Η αναζητητής περνάει από μια διαδικασία για να γίνει η Σουλαμίτιδα, το αντίγραφο του Σολομώντα και μια μορφή της Νέας Ιερουσαλήμ—Ασμ 6:13, 4.
 - β. Η Νέα Ιερουσαλήμ θα είναι μια συλλογική Σουλαμίτιδα, συμπεριλαμβανόμενων όλων των εκλεκτών και λυτρωμένων ανθρώπων του Θεού.
3. Ο αρραβώνας και η γαμήλια ζωή του Χριστού καλύπτουν την εποχή της εκκλησίας, την εποχή της βασιλείας, και την αιώνια εποχή:
 - α. Στην εποχή της εκκλησίας είμαστε αρραβωνιασμένοι με τον Χριστό—Β΄ Κορ 11:2.
 - β. Η ημέρα του γάμου θα είναι η εποχή της χιλιετούς βασιλείας—Απ 19:7.
 - γ. Η γαμήλια ζωή θα είναι στη Νέα Ιερουσαλήμ αιωνίως—Απ 21:2, 9-10.
4. Η Νέα Ιερουσαλήμ θα είναι η νύφη στη χιλιετία, όπου χίλια έτη είναι σαν μία ημέρα (Β΄ Πε 3:8) και, έπειτα, η γυναίκα στον νέο ουρανό και τη νέα γη για μια αιωνιότητα (Απ 21:2):
 - α. Η νύφη στη χιλιετία θα συμπεριλαμβάνει μόνο τους νικητές—Απ 3:12.
 - β. Η γυναίκα στο νέο ουρανό και τη νέα γη θα συμπεριλαμβάνει όλους τους λυτρωμένους και αναγεννημένους γιους του Θεού—Απ 21:7.
- Γ. Η Αποκάλυψη 22:17 υποδεικνύει ότι ο Χριστός και η Νέα Ιερουσαλήμ ως η γυναίκα Του θα είναι ένα παγκόσμιο ζευγάρι για μια αιωνιότητα:
 1. Το Πνεύμα, το οποίο είναι το σύνολο του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού, γίνεται ένα με τους πιστούς, οι οποίοι τώρα είναι πλήρως ωριμασμένοι για να γίνουν η νύφη Του—βλ. Εφ 4:13, 15-16.
 2. Η ολοκλήρωση του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού και η ολοκλήρωση του εκλεκτού, λυτρωμένου, αναγεννημένου, και μεταμορφωμένου λαού του Θεού, θα είναι ένα παγκόσμιο ζευγάρι που εκφράζει τον Τριαδικό Θεό για μια αιωνιότητα.
- Δ. Οι νικητές στην ανακτημένη εκκλησία θα είναι η Νέα Ιερουσαλήμ στη χιλιετή βασιλεία—Απ 3:7-8, 12.

III. Ο Κύριος Ιησούς θα κάνει τους νικητές στην ανακτημένη εκκλησία, στύλο που οικοδομείται στο ναό του Θεού, ο οποίος είναι ο ίδιος ο Τριαδικός Θεός—Απ 3:12α, 21:22:

- A. Στην Αποκάλυψη 21:22 βλέπουμε ότι στη Νέα Ιερουσαλήμ ο ίδιος Τριαδικός Θεός θα είναι ο ναός:
 1. Για τον νικητή να γίνει στύλος στο ναό σημαίνει ότι θα είναι στύλος στον Τριαδικό Θεό—Απ 3:12α.
 2. Αυτό περιλαμβάνει την ανάμειξη με τον Τριαδικό Θεό και την συγκρότηση με τον Τριαδικό Θεό—Εφ 3:16-17α.
- B. Ο Κύριος μας κάνει στύλους δια της μεταμόρφωσης, δηλαδή, αφαιρεί το φυσικό στοιχείο μας και το αντικαθιστά με το θείο στοιχείο Του—Ρωμ 12:2, Β΄ Κορ 3:18:
 1. Η σημασία της λέξης «κάνω» στην Αποκάλυψη 3:12 είναι να μας συγκροτήσει σε κάτι, να μας κατασκευάσει με δημιουργικό τρόπο.
 2. Στην εκκλησιαστική ζωή σήμερα ο Κύριος επιθυμεί να μας κάνει, να μας συγκροτήσει, σε στύλους στο ναό του Θεού.
- Γ. Το έργο του Κυρίου στην ανακτημένη εκκλησία είναι να κατεργάζεται τον εαυτό Του μέσα μας, συγκροτώντας μας, ως στύλους στο ναό του Θεού—Εφ 3:16-17α, Απ 3:12α.

IV. Πάνω σε αυτόν στην ανακτημένη εκκλησία που υπερνικά, ο Κύριος Ιησούς θα γράψει το όνομα του Θεού Του, το όνομα της πόλης του Θεού, της Νέας Ιερουσαλήμ, και το καινούργιο Του όνομα—Απ 3:12β:

- A. Το γεγονός ότι το όνομα του Θεού, το όνομα της Νέας Ιερουσαλήμ, και το καινούργιο όνομα του Κυρίου γράφονται πάνω στο νικητή υποδεικνύει ότι ο νικητής κατέχεται από τον Θεό, από τη Νέα Ιερουσαλήμ, και από τον Κύριο. Ο ίδιος ο Θεός, η πόλη Του (η Νέα Ιερουσαλήμ), και ίδιος ο Κύριος ανήκουν σε αυτόν, και είναι ένα με τον Θεό, με την Νέα Ιερουσαλήμ, και με τον Κύριο.
- B. Το όνομα του Θεού υποδηλώνει τον ίδιο τον Θεό, το όνομα της Νέας Ιερουσαλήμ υποδηλώνει την ίδια την πόλη, και το όνομα του Κυρίου υποδηλώνει τον ίδιο τον Κύριο—Απ 3:12β.
- Γ. Το ότι το όνομα του Θεού, το όνομα της Νέας Ιερουσαλήμ, και το όνομα του Κυρίου γράφονται πάνω στο νικητή υποδεικνύει ότι όσα είναι ο Θεός, η φύση της Νέας Ιερουσαλήμ, και το πρόσωπο του Κυρίου έχουν κατεργαστεί μέσα στο νικητή—Ιω 14:19-20, 23, Εφ 3:16-17.
- Δ. Η αναφορά της Νέας Ιερουσαλήμ ως βραβείο στο νικητή υποδεικνύει ότι αυτή η υπόσχεση θα εκπληρωθεί στη χιλιετή βασιλεία. Η Νέα Ιερουσαλήμ στη χιλιετία θα είναι βραβείο μόνο για τους νικητές—Απ 3:12β.